

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

regnede med en højere Pris den 25. Nej, man har sikkert ønsket at købe den 24. for at faa Lagrene delt ud i saa smaa Partier, for at man kunde blive fri for at betale i Henhold til Bestemmelsen om de 1 000 kg, der kunde fradrages.

Jeg maa derfor fastholde, at jeg ikke kan modtage Lovforslaget, men jeg har naturligvis ikke det fjerneste imod, at Lovforslaget bliver behandlet i et Udvalg. Jeg er rede til at give de Oplysninger, som kan gives, og jeg er rede til at deltage i Forhandlinger om det, men jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Rimelighed i at gennemføre Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Bækgaard fremsatte en Udtalelse om, at der var noget usædvanligt ved Efterbeskatningen, idet Loven først blev vedtaget om Eftermiddagen den 24., og der dog krævedes Skat af de Lagre, der var i Behold om Morgen den 24. Jeg vil heroverfor gøre opmærksom paa, at det ikke er noget nyt; saa langt tilbage som i 1922 blev der fremsat et Lovforslag, hvorefter der blev foretaget Efterbeskatning baade med Hensyn til Tobak, Chokolade o. lign.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Lange):

Den højtærede Landbrugsminister henviste til, at handlende, der havde solgt Varer den 24., sikkert havde taget Forbehold, og mente, at de ogsaa havde haft Ret til at forlange en højere Pris, naar de havde taget saadant Forbehold den 24., fordi Loven den Dag traadte i Kraft. Hvor det drejer sig om Mel, altsaa en Vare, der skal bruges til Fremstilling af Brød, vil en handlende dog næppe være i Stand til at sige nej til at udlevere til en Bager, der paastaar, at han har Brug for det straks. Man kunde heller ikke den 24. vide, om Loven vilde blive vedtaget, eller hvornaar den kom til at træde i Kraft, for der staar ikke, som Landbrugsministeren siger, at den træder i Kraft den 24. om Morgen, der staar:

„Denne Lov . . . træder straks i Kraft.“

Nu ved jeg nok, at dette betyder, at Loven, selv om den bliver stadfæstet den 24. om Aftenen, er traadt i Kraft allerede fra om Morgen, men dette særlige lovtekniske Forhold kan man ikke vente, at Befolkningen i Almindelighed skal kende. Enhver Købmand, der solgte Mel den 24. og var kendt med, at Lovforslaget ikke endnu var vedtaget, maatte derfor vide eller i hvert Fald tro, at han overtraadte Maksimalpriserne, hvis han tog Forbehold eller tog en

højere Pris, og jeg vil tillige mene, at det vilde have været en Overtrædelse af Maksimalpriserne, ligesom det vilde have været en Overtrædelse af Maksimalpriserne, hvis han havde gjort det den efterfølgende Dag, da den nye Maksimalpris, som jeg nævnte før, først blev fastsat 2 Dage senere.

Den højtærede Landbrugsminister kom ikke ind paa de andre Spørgsmaal, jeg rejste i Forbindelse med dette Lovforslag. Han udtalte ikke sin Mening om det rimelige i at opkræve en Afgift paa 4 Kr. af Lagrene og forhøje Maksimalpriserne med 3 Kr. Det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen var inde paa, at man ved Beregningen af Maksimalpriserne var kommet til det Resultat, at 3 Kr. kunde være nok. Det er meget rigtigt, men det vedrører ikke de handlende; det er for Møllerne, man forhøjer Maksimalprisen med 3 Kr., men den handlende, af hvilken man kræver en Afgift af 4 Kr., har ingen Fordel heraf, han har kun Mulighed for at tage en 3 Kr. højere Pris for Varen og har altsaa maattet betale denne ekstra Skat af 1 Kr. for hver Sæk Mel, han havde paa Lageret.

Fra alle Sider har man imidlertid været villig til at gaa ind i en nærmere Forhandling om Lovforslaget med de Ændringer, som ogsaa jeg mener man skulde se at blive enig om for at faa løst de andre to Problemer i Forbindelse med denne Sag, som jeg har nævnt. Jeg skal derfor indskrænke mig til disse Udtalelser i Haab om, at man i det kommende Udvalg kan naa et Resultat.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det afgørende i denne Sag er ikke, hvornaar Loven traadte i Kraft, men naturligvis det, der staar i § 2, Stk. 1, nemlig:

„Af enhver Beholdning af indenslandsk og af fremmed toldberigtiget Hvedemel, anvendeligt til Menneskeføde, der den 24. Januar 1940 ved Døgnet Begyndelse findes her i Landet, skal der, medmindre den paagældende Beholdning efter de foreliggende Omstændigheder maa anses for udelukkende at være bestemt til Brug i vedkommende Besidders private Husholdning, svares en Afgift af 4 Kr. pr. 100 kg.“

Hvad det gælder om at faa klaret, er: Har de handlende vidst, at den Bestemmelse var til Stede, eller ikke? De, der har vidst det, har naturligvis truffet deres Foranstaltninger. Er der nogen, der ikke har vidst det, kan der maaske være Spørgsmaal om, at der her er begaaet nogen Uret. Alt,